

ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี

อำเภอ นครชัยศรี จังหวัด นครปฐม

มนูญ จันทร์สมบุรณ์^{1*} ปรมัตย์ อิมจิตต์²

¹สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม

²สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม

*ผู้รับผิดชอบบทความ: email manoon77@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาล 2) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชาชนที่อยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลนครชัยศรี จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนกระจายตามรายชุมชน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าพิสัย (R) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติ t-test ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) F-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลและด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาล อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาล อยู่ในระดับน้อย

2. ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมแตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มี อาชีพ ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีแตกต่างกัน

6. ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาลไม่แตกต่างกัน

7. ประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลไม่แตกต่างกัน

8. ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจของประชาชน, การบริหารงานเทศบาล

People's cognition to the administration of Nakhon Chai Si Subdistrict Municipality, Nakhon Pathom Province

Manoon Jansomboon^{1*}, Poramat Imjit²

¹Department of Public Administration Nakhon Pathom Rajabhat University

²Department of Public Administration Nakhon Pathom Rajabhat University

*corresponding author: email email manoon77@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to study: 1) the people's cognition to municipal administration 2) the factors affecting the people's cognition to municipal administration. The research samples was 400 people who live in Nakhon Chai Si Subdistrict Municipality, derived by proportional stratified random sampling as distributed by community zone. The questionnaire was used as a research tool. The researcher was used a quantitative method and a computer program for data analysis. The statistics was used in frequency, percentage, range (R), standard deviation (S.D.), the t-test statistic and one-way analysis of variance. F-test. The study was found that

1. Overall, level of people's cognition to municipal administration were mostly at the high level. Management style and administration participation in municipal administration were in high level. The municipal legal was in low level.

2. The people with difference in age, education level, occupation, income, social status, period of residence in the community zone, perception of information, had no difference people's cognition to municipal administration.

3. The people with difference in sex, had difference people's cognition to municipal administration.

4. The people with difference in sex, age, education level, income, social status, period of residence in the community zone, perception of information, had no difference people's cognition to management style of municipality.

5. The people with difference in occupation, had difference people's cognition to management style of municipality.

6. The people with difference in sex, age, education level, occupation, income, social status, period of residence in the community zone, perception of information, had no difference people's cognition to people participation of municipality.

7. The people with difference in sex, age, occupation, income, social status, period of residence in the community zone, perception of information, had no difference people's cognition to the legal of municipality.

8. The people with difference in education level, had no difference people's cognition to the legal of municipality.

Keywords: People's cognition, Municipal administration

1. บทนำ

ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้การบริการประชาชนของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการของรัฐ ทำให้หน่วยงานของรัฐประสบปัญหาเป็นอย่างยิ่ง ความรู้ถือเป็นสิ่งที่มีค่าไม่มีขีดจำกัดยิ่งองค์กรมีความรู้มากเท่าไรก็ยิ่ง สามารถให้ประชาชนเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ได้มากขึ้นเท่านั้น เมื่อประชาชนเรียนรู้ได้มากขึ้นก็สร้างความรู้ใหม่ได้มากขึ้น อีกทั้งความรู้จะนำไปสู่ “ความเข้าใจ” ความเข้าใจซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการสื่อความหมายแก่ประชาชน โดยอาศัยความสามารถและทักษะทางสมอง ที่จะทำให้ประชาชนได้ความรู้ความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้จะนำไปสู่ความเข้าใจของประชาชนเอง(วิณา พิงวิวัฒน์นิกุล,ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้,2549)

เทศบาลตำบลนครชัยศรี ตั้งอยู่ในเขตอำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัด ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลตำบลนครชัยศรี มีจำนวนพนักงานทั้งหมด 73 คน ปัจจุบันปัญหาที่พบเกี่ยวกับประชาชนที่มาขอรับบริการส่วนมาก ประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานของเทศบาล ได้แก่ ระเบียบขั้นตอนที่ยุ่งยากและซับซ้อน ปัญหาประชาชนที่นำเอกสารที่ใช้ในการติดต่อราชการบางกรณีที่ต้องใช้ต้นฉบับมิใช่สำเนาทำให้เกิดความยุ่งยากในการให้บริการจึง ทำให้ประชาชนต้องรอการให้บริการเป็นเวลานานและประชาชนไม่ได้รับความสะดวก ปัญหาเหล่านี้ทำให้ประชาชนที่มาใช้บริการเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ในการให้บริการของเทศบาล(สัมภาษณ์,นักพัฒนาชุมชน,เทศบาลตำบลนครชัยศรี,เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2564)

จากความสำเร็จปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษา เรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลของเทศบาลตำบลนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาล

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทบทวนแนวคิดทฤษฎีรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจนำมากำหนดเป็นตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ตัวแปรความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาล ได้แก่

1.1 ลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี ได้มาจากการทบทวนเอกสารและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี (ข้อมูลภารกิจและหน้าที่ของเทศบาล,เอกสารอัดสำเนา,2564,หน้า 30) ประกอบด้วย ลักษณะการบริหารงานของเทศบาล โครงสร้างการบริหารของเทศบาล สมาคมเทศบาลและคณะผู้บริหาร หน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ หน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น

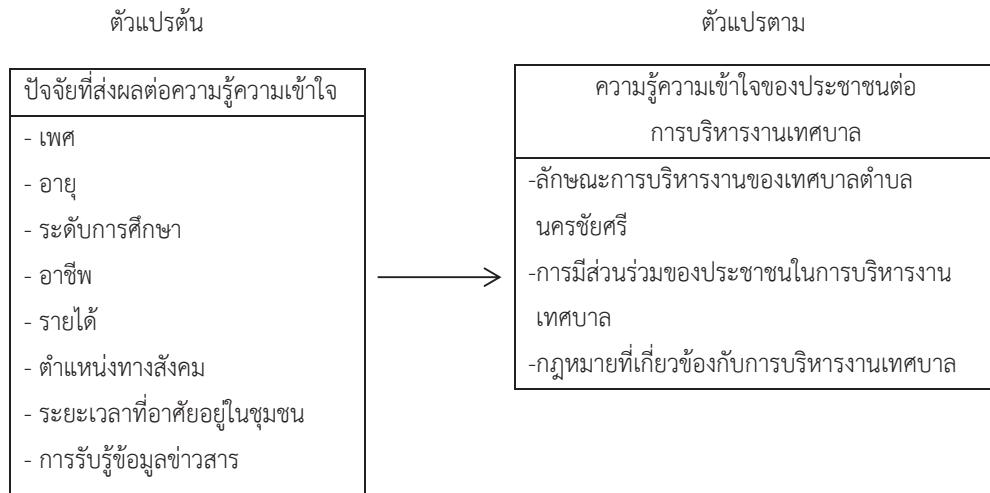
1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาล ได้มาจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีของ อรรถัย ก๊กผล (2552,คู่มือคู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับผู้บริหารท้องถิ่น,หน้า 17-18),เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ (2550,การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาลด้านการบริการจัดหางาน,หน้า 1),เมตตา สินยุบุตร (2548,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน(SML),หน้า 7),มาลี เบ็ญจะมโน (2546,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล.,หน้า 27),กนกวรรณ หยกอำนาจชัย (2554,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น,หน้า 8),เจริญ ภัสระ (อ้างถึงใน วารุณี ชาคำรณ,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดเวทีประชาคมชุมชนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนาแห้ว,2551,หน้า 9),สถาบันพระปกเกล้า (2548,การมีส่วนร่วมของประชาชน,หน้า 2),ยุทธพงศ์ นิคม (2550,การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลทรายขาวในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี,หน้า 10),อรพรรณ นาคมหาลาสินธุ์ (2550,การมีส่วนร่วมของประชาชน,หน้า 19),ประสิทธิ์ สินธูทัย (2550,การมีส่วนร่วม

ร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมะกรูด,หน้า 17),ชนิกา พันธุ์ล้อม (2550,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลแม่แจ่ม,หน้า 24),สมยศ นาวิการ (2537,การติดต่อสื่อสารขององค์การ,หน้า 18) , สมบูรณ์ นันทวงศ์ (อ้างถึงใน อติสรณ์ ชัดสีใส,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอำเภอเชียงดาว,2551,หน้า 7),จิรวรรณ อินทรีย์สังวร (2552,การมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งแพร่,หน้า 23),สัมพันธ์ ใจกว้าง (2554,การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนและประชาชนในการพัฒนาแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปล้อง,หน้า 11),ณัญญาณี บุญทองคำ (2555,การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล,หน้า 48) ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งและถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานเทศบาล การมีส่วนร่วมในการออกเสียงประชามติ การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบอำนาจรัฐในระดับท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

1.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาล ได้มาจากการทบทวน พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 14 พ.ศ.2562,ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548,พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546,รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

2. ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ ได้จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาของ นฤชา สำราญทรัพย์ (2533, บทคัดย่อ),ยุทธนา ทรัพย์สมบูรณ์ (2538, บทคัดย่อ),ปิยะวดี ทองบุ (2551,บทคัดย่อ),นรา ศรีวงษา และ จิรวัดน์ เจริญสุข (2557,บทคัดย่อ),จำเนียร จันทร์ผลึก (2557,บทคัดย่อ),สุชญา สมัครการ (2550,บทคัดย่อ) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

4. กรอบแนวคิดในการศึกษา

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนครชัยศรี จำนวน 8,219 คน (สำนักงานอำเภอนครชัยศรี,รายงานสถิติประชากรและบ้านเรือน,2564)

5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนกระจายตามรายชุมชน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (นิภาพรรณ เจนสันติกุล,วิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์,2554,หน้า 64) กำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนครชัยศรี จำนวน 400 คน

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสร้างจากแนวคิดทฤษฎีตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยแบ่งโครงสร้างแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาล กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดระดับความคิดเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ทั้งนี้เกณฑ์ในการแทนค่าคะแนนตัวเลือกระดับความคิดเห็น จะเป็นดังนี้

ตัวเลือก	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

5.3 การทดสอบเครื่องมือ

5.3.1 ทดสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือโดยใช้ค่า IOC (Index of Item Objective Conguence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปโดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (ผ่องอำไพ เสนแสง,การหาคุณภาพเครื่องมือ,2543,หน้า 120)

1. เห็นว่าสอดคล้องให้คะแนน +1
2. ไม่แน่ใจให้คะแนน 0
3. เห็นว่าไม่สอดคล้องให้คะแนน -1 ข้อถามที่มีค่า 0.5-1.0 มีค่าความเที่ยงตรงสูงถ้าต่ำกว่า 0.5 ต้อง

ปรับปรุง

จากการทดสอบค่า IOC ในภาพรวมค่า IOC เท่ากับ 0.90 แต่ละข้อคำถามมีค่า IOC เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.3.2 นำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูล (Pretest) จากกลุ่มตัวอย่าง 30 คนแล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) เป็นค่าสถิติที่ใช้อธิบายคุณภาพของข้อสอบหรือข้อคำถามรายข้อโดยทั่วไป มีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 ถ้ามีค่าเท่ากับ 1.00 ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกที่สมบูรณ์ ถ้ามีค่าเท่ากับ -1.00 ถือว่ามีอำนาจจำแนกในทางตรงกันข้ามสูงสุด ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นบวกมีค่าสูง เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา ค่าอำนาจจำแนกที่เป็นลบเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา (บุญชม ศรีสะอาด, การวิเคราะห์ข้อทดสอบ,2512, หน้า 58-66) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้ค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 0.6 ขึ้นไป

จากการนำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกพบว่า มีค่าอำนาจการจำแนกเท่ากับ 0.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ต้องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.00 - 1.00

5.3.3 นำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูล (Pretest) จากกลุ่มตัวอย่าง 30 คนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยการวิเคราะห์ประมวลหาค่าครอนบาร์คแอลฟา (Alpha Coefficient

Reliability) เป็นการหาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบว่าแบบสอบถามแต่ละข้อมีความสัมพันธ์กับข้ออื่นๆ ในฉบับเดียวกันหรือไม่โดยใช้คะแนนแอลฟาตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ถ้าน้อยกว่านั้นควร ปรับปรุงแบบสอบถามหรืออาจตัดบางข้อทิ้ง (ธัญพล ชะอุ่ม, ตัวแบบการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิผล, 2558, หน้า 112)

จากการนำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นพบว่ามีความสัมพันธ์กับค่าแอลฟาเท่ากับ 0.98 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.4.1 แจกแบบสอบถามให้แก่ประชาชนที่มาใช้บริการเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

5.4.2 รวบรวมแบบสอบถามให้ครบถ้วนตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

5.4.3 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้ว ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์

5.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าพิสัย (R) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติ t-test ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) F-test

6. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก
2. ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

3. ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

4. ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาล สรุปได้ดังนี้

5.1 ปัจจัยด้าน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5.2 ปัจจัยด้าน เพศ ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมแตกต่างกัน

5.3 ปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีไม่แตกต่างกัน

5.4 ปัจจัยด้าน อาชีพ ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีแตกต่างกัน

5.5 ปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาลไม่แตกต่างกัน

5.6 ปัจจัยด้าน เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลไม่แตกต่างกัน

5.7 ปัจจัยด้าน ระดับการศึกษา ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลแตกต่างกัน

7. การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความรับรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุญยฤทธิ์ สราภิรมย์ (2547,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่เทศบาลตำบลนครชัยศรี มีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาล โดยมีการจัดอบรม และกิจกรรมให้กับประชาชน มีการประกาศเสียงตามสาย มีการแจกแผ่นพับ วารสาร เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทศนีย์ นันตะภาพ (2556,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่เทศบาลตำบลนครชัยศรี มีการประชุมเพื่อชี้แจงการพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารงานเทศบาลด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี มีการติดตั้งแผนผังการบริหารงาน มีการจัดอบรม มีการแจกแผ่นพับให้กับประชาชนทราบ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อยู่ในระดับมาก

3. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อาดิษฐ์ อินทจักร์ (2552,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการที่เทศบาลตำบลนครชัยศรี ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานเทศบาล ได้แก่ การจัดทำแผน การจัดทำประชาคม การไปเลือกตั้งผู้บริหารหรือสมาชิกสภาเทศบาล การเสนอให้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเทศบาล ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาลส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก

4. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรัญญา สิทธิโชค (2544,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากเทศบาลตำบลนครชัยศรี ยังมีการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายเทศบาลค่อนข้างน้อย จึงทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาล อยู่ในระดับน้อย

5. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านเพศต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมแตกต่างกัน พบว่า เพศหญิงมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก รองลงมาเพศชายมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ยุทธนา ทรัพย์สมบูรณ์ (2538, บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากประชาชนที่เป็นเพศหญิงมีความสนใจและใส่ใจในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทศบาลมากกว่าประชาชนที่เป็นเพศชาย จึงทำให้ปัจจัยด้านเพศส่งผลกับระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

6. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านอายุต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปิยะวดี ทองบุ (2551,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากประชาชนในเขตเทศบาลไม่ว่าจะมีอายุน้อยหรืออายุมากต่างก็เข้าใจในหน้าที่ของตนเองรู้ถึงการปฏิบัติงานในการบริหารงานเทศบาลเป็นอย่างดี จึงทำให้ปัจจัยด้านอายุไม่ส่งผลกับระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

7. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปิยะวดี ทองบุ (2551,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากประชาชนในเขตเทศบาลมีระดับการศึกษาที่ดีมีความสนใจและการใส่ใจแสวงหาความรู้ โดยการเปิดรับสื่อต่างๆที่เทศบาลเปิดเผยข้อให้กับประชาชน เพื่อนำมาพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ จึงทำให้ปัจจัยด้านระดับการศึกษาไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

8. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นฤชา สำราญทรัพย์ (2533, บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากเทศบาลตำบลนครชัยศรีมีมาตรการในการพัฒนาอาชีพของประชาชนในเขตเทศบาลทุกคนให้มีความรู้ความชำนาญอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ปัจจัยด้านอาชีพไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

9. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านรายได้ต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปิยะวดี ทองบุ (2552,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากประชาชนในเขตเทศบาลมีรายได้ค่อนข้างสูง จึงทำให้ปัจจัยด้านรายได้ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

10. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านตำแหน่งทางสังคมต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นฤชา สำราญทรัพย์ (2533, บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากตำแหน่งทางสังคมของประชาชนในเขตเทศบาลไม่ว่าจะมีตำแหน่งทางสังคมที่แตกต่างกันไปต่างก็เข้าใจในความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานเทศบาลเป็นอย่างดี จึงทำให้ปัจจัยด้านตำแหน่งทางสังคมไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

11. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ยุทธนา ทรัพย์สมบูรณ์ (2538, บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากประชาชนในเขตเทศบาลไม่ว่าจะมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่มากหรือระยะเวลาที่อาศัยอยู่น้อยต่างทำหน้าที่ และมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ในการบริหารงานเทศบาลเป็นอย่างดี จึงทำให้ปัจจัยด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

12. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรัญญา สิทธิโชค (2544,บทคัดย่อ)

ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากเทศบาลตำบลนครชัยศรีได้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนรับรู้ จึงทำให้ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวม

8. สรุปผลการวิจัย

1. ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลและด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาล อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาล อยู่ในระดับน้อย

2. ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในภาพรวมแตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มี อาชีพ ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านลักษณะการบริหารงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรีแตกต่างกัน

6. ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาลไม่แตกต่างกัน

7. ประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ตำแหน่งทางสังคม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลไม่แตกต่างกัน

8. ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อการบริหารงานเทศบาลในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานเทศบาลแตกต่างกัน

9. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการจัดประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทศบาลได้ดียิ่งขึ้น

2. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรี จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น website, social network วิทยุชุมชน เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานเทศบาลได้หลายช่องทางมากขึ้น

3. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานเทศบาลซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทศบาลมากขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

4. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีต้องมีการทบทวนเกี่ยวกับระบบการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารต่างๆของเทศบาลโดยมีการปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายให้มากขึ้น

5. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนเพศชายให้มากขึ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลให้มากขึ้น

6. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการจัดสื่อประชาสัมพันธ์ ให้เหมาะสมกับประชาชนทุกช่วงอายุไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ

7. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการจัดรูปแบบและสื่อประชาสัมพันธ์ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับทุกระดับการศึกษาในชุมชน

8. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการจัดสื่อประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ทุกๆอาชีพในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารงานเทศบาลอย่างเท่าเทียมกัน

9. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการจัดอบรมให้ความรู้และมีการจัดสื่อประชาสัมพันธ์ มีการแจกแผนพับให้ความรู้แก่ประชาชนทุกระดับรายได้อย่างทั่วถึง

10. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการส่งเสริมและเรียนเชิญผู้นำกลุ่มต่างๆมาให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานมากขึ้น

11. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการจัดสื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนทุกคนไม่ว่าจะพักอาศัยในชุมชนเขตเทศบาลตำบลนครชัยศรี ยาวนานมากน้อยเพียงใด ก็จะทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและเท่าเทียมกัน

12. เห็นควรให้เทศบาลตำบลนครชัยศรีมีการจัดทำแผ่นพับและวารสารข้อมูลความรู้แจกให้กับประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดียิ่งขึ้นและมีความเหมาะสมกับประชาชนในชุมชน

10. เอกสารอ้างอิง

กิริติ บุญเจือ. (2522). สารานุกรมปรัชญา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

กิตติมา ปรีดีติติก. (2520). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์.

เกษม วัฒนชัย. (2544). นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

เกียรติขจร วิจารณ์สวัสดิ์. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาลด้านการบริการจัดหางาน.

กรุงเทพฯ : กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.

เทศบาลตำบลนครชัยศรี. ข้อมูลภารกิจและหน้าที่ของเทศบาล พ.ศ.2560.เอกสารอัดสำเนา.

จำเนียร จันทร์ผลึก (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล

เขาย้ายสน อำเภอย้ายสน จังหวัดพัทลุง. วารสารการเมืองการปกครอง.

ถวิล ชาราโกชน. (2545). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2548). การจัดการความรู้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รัตนไตร.

ทวิศักดิ์ สุททกวาทิน. (2549). การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์กร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน

การแข่งขัน. กรุงเทพฯธุรกิจรายวัน.

นิภาพรรณ เจนสันติกุล. (2554). วิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

นรา ศรีวงษา และจิรวัดน์ เจริญสุข. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วน

ตำบลโคกสว่าง อำเภอย้ายสน จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารการเมืองการปกครอง.

นิตยา ศรีพูล. (2558). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ของประชาชนในเขตจังหวัดสงขลา. วารสาร

ประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ ครั้งที่ 2 16-17 กรกฎาคม 2558 คณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2547). การจัดการความรู้กับคลังความรู้. กรุงเทพฯ : เอสอาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.

ประภาพรณ สุวรรณ. (2546). ทศนคติ : การจัดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช.

เทศบาลตำบลนครชัยศรี.แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. 2561-2564 เทศบาลตำบลนครชัยศรี.เอกสารอัดสำเนา.

พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). การจัดการความรู้. กรุงเทพฯ : ธรรมกลการพิมพ์.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

บุญอัมหมัด โละซี. (2555). ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลกรงปินัง อำเภอกงปินัง จังหวัดยะลา. สำนักส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา กรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.

รวีวรรณ ชินตระกูล. (2533). คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2535). การวัดความรู้ความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.

ลักขณา ศรีวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วิจารณ์ พานิช. (2548). การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการจัดการ ความรู้เพื่อสังคม.

วิจารณ์ พานิช. (2549). การจัดการความรู้ฉบับนักปฏิบัติสถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม. กรุงเทพฯ : ตลาดตา
พลับลิเคชั่น จำกัด.

วันชัย มีชาติ. (2556). พฤติกรรมการบริหารองค์การสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

วิวัฒน์ ไตรยุทธชัย. (2556). ความสัมพันธ์เชิงปรากฏการณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการความรู้.

กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

วีณา พิงวิวัฒน์นิกุล. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ศรัณย์ ศิริสุข. (2559). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.

สถาบันพระปกเกล้า. (2548). การมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.

สมยศ นาวิการ. (2537). การติดต่อสื่อสารขององค์กร. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์บรรณกิจ.

สรรพวุฒิ พิพัฒพันธ์. อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากร

เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล. คณะศิลปศาสตร์.มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2547). การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บริษัท วิชั่น พรินท์ แอนด์ดีมีเดีย
จำกัด.

สุนันท์ จันทร์โมลี. (2524) **ความรู้ความเข้าใจ การจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐ**. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตการพิมพ์.

สำนักงานอำเภอนครชัยศรี. **รายงานสถิติประชากรและบ้านเรือน พ.ศ. 2563**. เอกสารอัดสำเนา.

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. **การมีส่วนร่วมของประชาชน**. ฝ่ายเลขานุการ

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2557.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. **การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การ**

ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บริษัท วิชั่น พรินท์แอนด์มีเดีย จำกัด. 2548.

อรทัย กักผล. (2552). **คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับนักบริหารท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.

อรพรรณ นาคมหาขลาสินธุ์. (2550). **การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation)**. วารสาร
กรมบัญชีกลาง.

อุทุมพร ทองอุไทย. (2523). **สารระบบจำแนกจุดมุ่งหมายของการศึกษา**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

วิทยานิพนธ์

กฤษฎาภรณ์ ยุงทอง. (2555). **การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนางั่ว**

อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

กนกวรรณ หยกอำนาจชัย. (2554). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน**

ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา
นโยบายสาธารณะ : มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

กัญญา อนวนุต์. (2553). **ศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรทั้งสายวิชาการ (อาจารย์) และสายสนับสนุน**

วิชาการที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก คณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒ. ฝ่ายประสานภารกิจและฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ.

ญาญา ศรีวิฑูรย์. (2557). **ความรู้และความคาดหวังต่อโทรทัศน์ดิจิทัลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร**. โครงการวิจัย

สาขาสังคมและพฤติกรรมศาสตร์.

ทัศนีย์ นันตะภาพ. (2556). **ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16(ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน**

อาคารและอุปกรณ์ของผู้ทำบัญชีในสำนักงานบริการรับทำบัญชี ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

นฤชา สำราญทรัพย์. (2533). **ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล : ศึกษา**

เฉพาะกรณีสุขาภิบาลหนองตากยา อำเภอท่าม่วง จังหวัด กาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุญยฤทธิ์ สราภิรมย์. (2547). **ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540** ศึกษานิพนธ์

ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปิยะวดี ทองบุ. (2551). **การเปิดรับสื่อ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน**

ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสาร
ศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ยุทธนา ทรัพย์สมบูรณ์. (2538). **ความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะที่ได้รับจาก**

สุขาภิบาล. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ยุทธพงศ์ นิคม. (2550). **การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลทรายขาวในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2549-2551)**.

การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วราพร นิบุรี. (2550). **การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลมะนังยง ในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ.2549-2551) ของ**

องค์การบริหารส่วนตำบลมะนังยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี. รายงานการศึกษาอิสระหลักสูตรรัฐ

ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วรัญญา ลิทธิโชค. (2544). **ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของนิสิตรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตที่มีต่อ**

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540. ปัญหาพิเศษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาการบริหารทั่วไปบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมถวิล ผลสะอาด. (2555). **การรับรู้ ของประชาชนที่มีต่องานบริการด้านสาธารณสุขของเทศบาล ตำบลวังเย็น อำเภอ**
แปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความ
มั่นคง (พนัสนิคม). คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

สัมพันธ์ ใจกว้าง. (2554). **การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนและประชาชนในการพัฒนาแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วน**
ตำบลปล้อง อำเภอบึง จังหวัดเชียงราย. การศึกษาอิสระหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐ
ประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

สุชญา สัมครการ. (2550). **ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการประกันภัยตาม พระราชบัญญัติคุ้มครอง**
ผู้ประสบภัยทางรถ พ.ศ. 2535 ในเขตเทศบาลตำบลแหลมฉิมบึง อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์.
มหาวิทยาลัยบูรพา.

อาดิษฐ์ อินทจักร์. (2552). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงพร้าว อำเภอพร้าว**
จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Website

ความรู้ความเข้าใจของประชาชน. สืบค้น15 มกราคม2564.จาก <http://www.dspace.bru.ac.th/>.

สัมภาษณ์

สัมภาษณ์,นางสาวศิริินภา อยู่รุ่ง,นักพัฒนาชุมชน,เทศบาลตำบลนครชัยศรี,เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2564.
(ผู้ให้สัมภาษณ์อนุญาตให้เปิดเผยชื่อได้)